

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1957/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Bešliću u pravnoj stvari tužitelja Leona Krnetića, OIB: 17523536574, Zagreb, Dobronićeva 13, kojeg zastupa punomoćnik Franjo Ribić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d., OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Štih, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, 29. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 1.500,00 eura s osnove neimovinske i imovinske štete sa zateznim kamatama od 29. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj zahtijeva naknadu neimovinske i imovinske štete u iznosu od 6.000,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama od 29. rujna 2026. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana naknaditi tužitelju trošak ovog postupka u iznosu od 651,15 eura sa zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 15. travnja 2024. stradao na način da je kao putnik sudjelovao u prometnoj nesreći. Predmetnog dana, Milivoj Labus upravljao je vozilom u vlasništvu Zagrebački Električni Tramvaj d.o.o., u kojem vozilu se kao putnik nalazio tužitelj, kada se dogodila prometna nesreća te je u predmetno vozilo udarilo drugo vozilo kojim je upravljao Josip Stopić. Drugo vozilo bilo je u vlasništvu MISTI GRADNJA d.o.o. te je ono bilo odgovorno za izazivanje prometne nesreće, a bilo je osigurano kod tuženika. Po nastanku štetnog događaja tužitelj je zadobio tjelesne ozljede, a liječnička pomoć mu je pružena naknadno 15. travnja 2024. u Klinici za dječje bolesti Zagreb, zbog glavobolje, budući je imao bolove u vratu te je isti u jednom trenu i povratio. Nakon obavljenog pregleda konstatiran je bolno osjetljiv vrat PVM uz osjetljivost koja se dodatno pojačava pri pokretanju vrata u svim smjerovima te je isti upućen na kontrolu u neurokiruršku ambulantu. Nadalje, povodom predmetnog štetnog događaja, tužitelju je nastala materijalna šteta u vidu troškova liječenja, a zbog nastale ozljede tužitelju je kroz određeno vremensko razdoblje bilo onemogućeno normalno funkcioniranje i obavljanje svakodnevnih aktivnosti, školskih i izvanškolskih aktivnosti. S tim u vezi tužitelj ističe da je vozilo kojim je prouzročena predmetna prometna nesreća u vrijeme nastanka iste bilo osigurano kod tuženika te se tužitelj izravno obratio tuženiku s odštetnim zahtjevom, a koji je tuženik odbio u cijelosti kao neosnovan. Slijedom navedenog, tužitelj od tuženika potražuje isplatu novčanog iznosa od 7.000,00 eura s osnove neimovinske štete i iznosa od 500,00 eura s osnova imovinske štete, sve sa zateznim kamatama od donošenja prvostupanjske presude te da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje kao neprijepornu činjenicu da se 15.4.2024. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovalo vozilo za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao kod tuženika sklopljen – temeljem članka 22. stavka 1). Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (dalje u tekstu: ZOOP) – ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog: a) tjelesne ozljede, b) smrti, c) narušavanja zdravlja i d) uništenja ili oštećenja stvari. Tuženik osporava da bi tužitelj u predmetnoj nezgodi zadobio ozljede uslijed kojih bi mu pripadalo pravo na dosudu novčane naknade. Naime, sadržaj medicinske dokumentacije ukazuje da se radilo o lakšoj ozljedi u vidu istegnuća mišića vrata uslijed koje je tužitelj proveo kratkotrajno liječenje. Iako je tužitelju bila ordinirana fizikalna terapija tužitelj istu nije obavio. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i traži naknadu parničnih troškova sa pripadajućim zateznim kamatama.

3. Na ročištu održanom 10. travnja 2026. stranke su suglasno navele kako u ovom predmetu nije sporan nastanak štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija, uzročna veza i odgovornost, već je sporna isključivo visina tužbenog zahtjeva.

4. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (listovi 6-9 i 36-305 spisa), potvrdu MUP-a od 15.4.2024. (list 10-11 spisa), potvrdu o sportskim rezultatima (list 35 spisa) te je provedeno medicinsko vještačenje po vještaku Jakši Filipoviću-Čuguri (listovi 29-30 i 326 spisa).

5. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

6. Predmet spora u ovom predmetu jest zahtjev tužitelja na naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege i troškova liječenja te neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 7.500,00 eura, sve kao posljedica prometne nesreće od 15.4.2024.

7. Među strankama nije sporna činjenica nastanka štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija stranaka i odgovornost osiguranika tuženika. Nije sporno niti to da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali ukućani.

8. Među strankama je sporna visina imovinske i neimovinske štete koju tužitelj potražuje.

9. Radi utvrđivanja visine imovinske i neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem te je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju koja prileži spisu.

10.1. U svom nalazu i mišljenju vještak dr. Jakša Filipović-Čugura navodi da je tužitelj zadobio trzajnu povredu vrata. Ozljeda koju je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju mogla se dogoditi u dinamici ozljeđivanja, što predstavlja uzročno posljedičnu vezu sa štetnim događajem. Kod tužitelja je učinjena dijagnostička obrada i provedena adekvatna terapija. Po liječenju nisu zaostale trajne posljedice, a liječenje je završeno 26.4.2024. Tužitelj je pretrpio bol jakog intenziteta u trajanju od 1 dana, srednjeg intenziteta 5 dana i manjeg intenziteta 25 dana-kumulativno. Primarni strah bio je jačeg intenziteta i kratkotrajan. U daljnjem tijeku liječenja postojao je tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda, strah jačeg intenziteta bio je u trajanju od 1 dan, srednjeg intenziteta 4 dana, dok se potom nastavlja stanje tzv. kasnog straha u vidu bojaznosti i zabrinutosti od 20 dana-kumulativno. Tuđa pomoć i njega bila je potrebna 2h dnevno kroz 14 dana- kumulativno, a naruženje nije nastalo.

10.2. Tuženik nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka, dok je tužitelj u svom pisanom očitovanju na nalaz vještaka prigovorio da vještak nije detaljnije obrazložio pitanje privremenog funkcionalnog deficita, odnosno stvarnog utjecaja ozljede na svakodnevno funkcioniranje tužitelja tijekom liječenja i oporavka. Budući je tužitelju bio ordiniran ovratnik, mirovanje i analgetik te budući je preporučen postupak povratak aktivnostima i sportu, smatra da vještak na ročištu treba dodatno pojasniti u kojoj je mjeri tužitelj u razdoblju liječenja bio ograničen u kretanju, školskim obvezama, uobičajenim dnevnim aktivnostima i sportskim aktivnostima. Također je potrebnim smatrao i to da vještak dodatno pojasni zbog čega je utvrdio potrebu za tuđom pomoći i njegovom od dva sata dnevno kroz četrnaest dana te na koje se konkretne životne aktivnosti ta pomoć odnosila.

10.3. Vještak je usmeno na ročištu odgovorio na prigovore tužitelja navevši pri tome kako vremenski interval liječenja od 11 dana po ozljeđivanju govori u prilog lakoj tjelesnoj ozljedi i da algoritam liječenja trzajne povrede vrata nije bio u cijelosti ispunjen, dok je u odnosu na sportske aktivnosti naveo da je od 26.4.2024. tužitelju dozvoljen povrat u sve aktivnosti, a postupno i sportu. Također, vještak je naveo i to da je tužitelj imao bolnost, pa mu je iz tog razloga bila potrebna pomoć u vidu higijene,

mogućih odlazaka u školu, pri pomoći nošenja školske torbe te je u tom smislu tuđa pomoć i određena. Slijedom navedenog, vještak je u cijelosti ostao kod svog pisanog nalaza i mišljenja.

10.4. Sud je u cijelosti prihvatio, kako pisani nalaz i mišljenje vještaka, tako i usmeno očitovanje koje je dano na glavnoj raspravi, budući su isti logični, uvjerljivi te su dani u skladu s pravilima struke. Sud smatra i da su na primjedbe na nalaz i mišljenje dana logična i uvjerljiva objašnjenja koja u cijelosti kao vjerodostojna prihvaća i ovaj sud, pri čemu valja reći da niti tužitelj nakon usmenog očitovanja nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

11.1. Odredbom čl. 1100. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje ZOO) propisano je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

11.2. Imajući na umu okolnosti koje utječu na visinu dosuđene naknade (pretrpljene fizičke bolove i strah) kao i druge okolnosti slučaja, posebno ocijenivši da tužitelj u vrijeme predmetne nesreće nije napunio niti 16 godina te da je prije same nesreće više od tri godine redovito pohađao taekwondo treninge kao član Taekwondo kluba, pa ga je predmetna ozljeda djelomično usporila u daljnjem napredovanju, ovaj sud smatra da tužitelju za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava na duševno i tjelesno zdravlje pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.388,00 eura.

12. Ovdje valja napomenuti da se sud odlučujući o visini pravične novčane naknade za neimovinsku štetu vodio noveliranim Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja se, prema pravnom shvaćanju broj Su-IV-47/2020-5 zauzetom na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., primjenjuju i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05 te na sve parnične postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja (ubuduće), tj. od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela VSRH (15. lipnja 2020.).

13. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege valja reći da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužitelju tuđa pomoć i njega bila potrebna u trajanju od 14 dana po 2 sata dnevno, a među strankama nije niti bilo sporno da su mu pomoć i njegu pružali ukućani. Stoga sud smatra osnovanim zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege u iznosu od 112,00 eura, čija je visina naknade određena sukladno odredbi čl. 223. st. 1. ZPP-a pri čemu je naknada za jedan sat tuđe pomoći i njege određena u iznosu od 4,00 eura za cijelo utuženo razdoblje. Tužitelj tijekom trajanja ovoga postupka nije dokazao da su mu zbog predmetne nesreće nastali troškovi liječenja.

14. Slijedom navedenog, tužitelju s osnova neimovinske i imovinske štete pripada iznos od 1.500,00 eura, pa je odlučeno kao u toč. I. izreke presude. Tužbeni zahtjev je

odbijen u preostalom zatraženom iznosu od 6.000,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama te je odlučeno kao u toč. II. izreke presude.

15. Na gore dosuđeni iznos naknade imovinske i neimovinske štete tužitelj ima pravo na zatezne kamate tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, tj. u ovome predmetu od dana donošenja prvostupanjske presude s obzirom na to da sud odlučuje u granicama postavljenog zahtjeva. Visina stope određena je primjenom odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a. U odnosu na tijek zateznih kamata na dosuđenu neimovinsku i imovinsku štetu valja reći da se i u konkretnom slučaju ima primijeniti odredba čl. 12. st. 4. ZOOP-a, kojom je propisano da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

16. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao osnovan na temelju odredbe čl. 1072. st. 1. ZOO-a i 1100. ZOO-a.

17.1. Prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a u slučaju djelomičnog uspjeha stranaka u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

17.2. U ovoj pravnoj stvari tužitelj je u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev s ročišta uspio u pogledu visine s 20,00%, dok je u pogledu osnove uspio s 100%, pa je tužitelj ukupno uspio s 60.00%, slijedom čega je tuženik u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva uspio sa 40,00%. Razlika njihovih uspjeha iznosi 20,00% u korist tužitelja.

17.3. Odluka o parničnom trošku donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 2. i 155. ZPP u skladu s vrijednosti predmeta spora od 7.500,00 eura i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23, dalje Tarifa). Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova (Tbr. 7/1), trošak sastava podnesaka od 5.3.2026. i 26.5.2026. u iznosu od po 100 bodova (x2) (Tbr. 8/1), trošak zastupanja na ročištima održanim 10.4.2026. i 8.9.2026. u iznosu od po 100 bodova(x2) (Tbr. 9/1). Navedeno sveukupno iznosi 500 bodova što pomnoženo sa vrijednošću jednog boda u iznosu od 2,00 eura te uvećano za 25% na ime PDV iznosi 1.250,00 eura. Priznat mu je i trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 60,73 eura i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 195,00 eura. Dakle, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.505,73 eura te kada se navedeni iznos podijeli s razlikom uspjeha tužitelja u parnici od 20,00%, proizlazi da tužitelj ima pravo na naknadu troškova u iznosu od 301,15 eura.

17.4. Kada se gore navedenom iznosu od 301,15 eura doda kao nužan trošak medicinskog vještačenja i pristupa vještaka na ročište od 350,00 eura, dobije se iznos od 651,15 eura.

17.5. Tužitelju nije priznat trošak sastava podnesaka od 20.4.2026. jer on nije bio potreban za vođenje ove parnice s obzirom na to da je predmetnu dokumentaciju tužitelj mogao dostaviti i uz tužbu, pa u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a sud prilikom odlučivanja o troškovima određuje naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice cijeneći pri tome brižljivo sve okolnosti i vodeći računa o pravilima za pripremanje glavne rasprave. Odluka o visini sudske pristojbe na presudu donesena je na temelju Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 50/26).

18. Slijedom navedenog, u skladu s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP, naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju ukupan trošak postupka u iznosu od 651,15 eura zajedno sa zateznim kamatama na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, kako je to odlučeno u točki III. izreke presude.

U Zagrebu 29. rujna 2026.

Sudac:
Ivan Bešlić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužitelj po pun.
- tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-d96b6**

Kontrolni broj: **0eadb-4ef9e-39bc1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.